Kammarrätterna

Rättsfall

Förmånsvärde på bostad (i jordbruk) som ej kunnat användas

Besvär av M. angående inkomsttaxering 1971. – M. hade vid taxering i hemortskommunen (Stockholm) för statlig inkomstskatt beskattats för förmån av bostad jämte bränsle på en jordbruksfastighet i Hammerdals kommun i Jämtlands län.

Hos KR yrkade M. att icke bli beskattad för förmånen i fråga. – KR yttrade:

I målet är upplyst att bostadsbyggnaden på jordbruksfastigheten är i så dåligt skick att den inte kunnat användas som permanent bostad eller som semesterbostad och att uthyrning av densamma ej är möjlig. M. har vidare uppgivit att han under beskattningsåret icke bott där och att något bränsle icke uttagits från fastigheten. Vid angivna förhållanden saknas anledning att beskatta M. för förmån av bostad och bränsle. (KR i Sthlm 25.2.2.1974.)

Representation mot personal i annat bolag i samma koncern

Besvär av L. Aktiebolag angående inkomsttaxering. – PN vägrade bolaget avdrag med 3 874 kr för representation utövad mot koncernpersonal.

KR yttrade: Av handlingarna i målet framgår att bolaget ingår i en koncern i vilken ett engelskt börsnoterat företag är moderbolag och att representationen riktat sig mot i moderbolaget anställda personer i samband med besök i Sverige. – Då representationen inte riktat sig utåt mot bolagets affärsförbindelser eller liknande och då det ej heller i övrigt förekommit omständigheter som kan medföra rätt till avdrag för ifrågavarande kostnader, lämnar KR besvären utan bifall. (KR i Sthlm 12.11.1973.)

Anm.: Se RN 1967 nr 7: 2, prop. 1963: 96 s. 48 och SOU 1962: 42.

Planerade men ej utförda byggnadsarbeten i restaurantrörelse

Besvär av L. angående inkomsttaxering 1970. – Vid beräkning av inkomst av restaurantrörelse yrkade L. avdrag bl. a. för ritningskostnader med 11 347 kr. På förfrågan upplyste L. att ritningskostnaderna var förorsakade av hälsovårdsnämndens åläggande att bygga om restaurantens kök och andra ekonomiutrymmen.

TN och PN vägrade avdrag.

L. fullföljde sin talan hos KR och framhöll bl. a. att han följt av myndighet utfärdat påbud. Av myndighet påbjudna kreditrestriktioner omöjliggjorde dock dess utförande annat än i begränsad omfattning.

TI hemställde om avslag och anförde: Projekteringen för ombyggnad av

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

de hårt nerslitna kökslokalerna kan ej anses hänförlig till sådana ändringsarbeten, som är normalt påräkneliga i den bedrivna rörelsen. De projekterade arbetena har ej heller kommit till utförande. – Kostnaderna för projektering kan ej heller anses utgöra forsknings- eller utvecklingsarbete.

KR yttrade: Av utredningen i målet framgår att beloppet 11 374 kr utgjort ersättning för ritningskostnader avseende planerade byggnadsarbeten på en L. tillhörig fastighet i vilken han drev restaurangrörelse. Då byggnadsarbetena icke kommit till utförande kan avdrag för ritningskostnaderna, helt eller delvis, ej medges vid förevarande taxeringar. (KR i Sthlm 21.2.1974.)

Anm.: RÅ 1935 not 592, 1944 not 230, 1952 not 1320, 1955 not 1253, 1957 not 349, 1959 ref. 27, 1966 not 1340, 1967 not 1813, 1968 not 325, 1969 not 321–323, 1971 not 1094 och RRK R73 : 59.

Se även Skattenytt 1968 s. 273 (Bylin) och 1971 s. 426 (Markstedt).

Avdrag för kontaktlinser uteslutande för scenbruk

Besvär av skådespelerskan N. angående inkomsttaxering 1972. – I deklarationen yrkade N. avdrag från uppgivna intäkter av tjänst för bl. a. kostnaden för inköp av kontaktlinser "för scenbruk" med 500 kr. – TN vägrade avdrag.

Hos LSR anförde N. bl. a. att hon under några år använt glasögon men aldrig dragit av kostnaderna därför. I de flesta roller kunde hon inte använda glasögon därför att de ej passade rollen. Hon hade skaffat kontaktlinserna enbart för scenbruk. Hon hade aldrig använt dem privat och skulle aldrig komma att använda dem privat. Hon vidhöll avdragsyrkandet. – TI hemställde om avslag och framhöll att, även om N:s uppgifter inte kunde bestridas, han med hänsyn till rättsfall som behandlade likartade frågor måste hävda att hennes utgift för kontaktlinser var en privat, vid taxeringen inte avdragsgill kostnad.

LSR ansåg att ifrågavarande kostnad för inköp av kontaktlinser var att hänföra till privata, ej avdragsgilla levnadskostnader.

Hos KR fullföljde N. sin talan. – KR yttrade: N. har i målet upplyst att kontaktlinserna av henne anskaffats och använts uteslutande i och för utövningen av skådespelaryrket. Med hänsyn härtill får kostnaden för kontaktlinsernas anskaffande anses som en avdragsgill merkostnad för intäkternas förvärvande. (KR i Sthlm 4.12.1973.)

Anm.: Jämför RÅ 1961 ref. 53, 1971 ref. 18 och 1972 not. 113. Se även Taxeringsnämnden 1973 nr 9 s. 151.

Svetsares glasögon (ej skyddsglasögon)

Besvär av A. angående inkomsttaxering. TN och PN vägrade A. med 200 kr yrkat avdrag för kostnad för glasögon.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

KR biföll emellertid A:s avdragsyrkande och yttrade: Utgift för inköp av glasögon är i regel att hänföra till ej avdragsgill privat levnadskostnad. Emellertid har A. obestritt uppgett att han på grund av sitt arbetes art varit tvungen att årligen anskaffa nya glasögon. Kostnaden härför får anses vara betingad av tjänsten och är därför avdragsgill vid taxeringen. (KR i Sthlm 4.2.1974.)

Premie avseende försäkring mot förlust av flygcertifikat

Besvär av W. angående inkomsttaxering 1969. – W. var anställd vid SAS. I sin deklaration under inkomst av tjänst upptog han som skattepliktig förmån 524 kr utgörande premie för certifikatförsäkring som erlagts av SAS samt yrkade avdrag för samma belopp. Försäkringen var enligt avtal obligatorisk och hade tecknats av SAS vid anställningens början. Försäkringen utgjorde skydd för pilot som på grund av sjukdom eller olycksfall ej fick behålla sitt flygcertifikat. – TN medgav men PN vägrade avdrag.

Hos KR yrkade W. att få avdrag i enlighet med deklarationen eller i vart fall med 40 procent av premiekostnaden eftersom en certifikatförsäkring var avsevärt dyrare än en sedvanlig sjuk- eller olycksfallsförsäkring.

KR yttrade: Enligt 33 § 1 mom. KL får avdrag från intäkt av tjänst ske bl. a. för avgifter som den skattskyldige erlagt för sjuk- eller olycksfallsförsäkring som tagits i samband med tjänst. För att en försäkring skall anses ha tagits i samband med tjänst erfordras jämlikt punkt 1 anvisningarna till 31 § KL att enligt anställningsavtalet skyldighet föreligger för arbetstagare att ha sådan försäkring eller att, om sådan skyldighet icke föreligger, premier för försäkringen skall gäldas av arbetsgivaren eller av denne jämte arbetstagaren. För att sjuk- eller olycksfallsförsäkring skall anses ha tagits i samband med tjänst erfordras därutöver att anmälan angående nyssnämnda förhållanden skett hos försäkringsanstalten. Den i målet aktuella certifikatförsäkringen synes vara att jämställa med en sjuk- eller olycksfallsförsäkring. Försäkringen är obligatorisk och arbetsgivaren (SAS) betalar premien. Det har icke påstått, och handlingarna ger icke stöd för antagande, att anmälan om dessa förhållanden skett hos försäkringsbolaget. Det i KL i detta hänseende föreskrivna kravet för att försäkringen skall anses tagen i samband med tjänst är således icke uppfyllt. Med hänsyn härtill och då W. tillgodoförts allmänt avdrag för försäkringspremier med högsta tillåtna belopp, är han inte berättigad till avdrag för premierna för certifikatförsäkringen. KR lämnar besvären utan bifall. (KR i Sthlm 12.12.1973.)

Anm.: Se bl. a. RÅ 1958 not 195 och 890.

Resor till och från arbetet – tidsvinst m h t bl. a. personalbuss i den mån allmänt kommunikationsmedel saknats

Besvär av maskinisten R. angående inkomsttaxering 1971. – R, som var bosatt i Nyköping och arbetade i Studsvik hos AB Atomenergi, yrkade av-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

drag för resor till och från arbetet med egen bil med 3 876 kr. TN och LSR vägrade avdrag.

KR yttrade: Utredningen i målet får anses ge vid handen, att tidsvinsten för R. vid användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel och personalbuss regelmässigt uppgått till minst en och en halv timme. R. får därför anses berättigad till avdrag för kostnaden för färd med bil. R. har numera uppgivit att avståndet mellan bostad och arbetsplats är 26 km, varför körsträckan med tillämpning av R:s beräkningsgrund uppgått till 1 289 mil. Vid sådant förhållande utgör den i beskattningshänseende avdragsgilla kostnaden 3 578 kr. (KR i Sthlm 21.12.1973.)

Avsättning till fond för återanskaffning av fastighet – före eller efter fördelning mellan olika kommuner av rörelsenikomst (underskott)?

Besvär av B. Aktiebolag angående inkomsttaxering 1971. – Bolaget, som drivit rörelse utom i hemortskommunen Söderbärke även i Eskilstuna, har sålt en fastighet använd i rörelsen i Eskilstuna samt samma år anskaffat en ny fastighet. Från skattepliktig realisationsvinst vid taxering till kommunal inkomstskatt i Eskilstuna, 86 850 kr, har icke avräknats större del av i rörelsen uppkommet underskott än som – *efter* fördelning av totalunderskottet i rörelsen mellan de båda kommunerna – ansetts hänförligt till den i Eskilstuna bedrivna rörelsen eller 37 966 kr. Av bolaget åberopade regler om avdrag för avsättning till fond för återanskaffning av fastighet har *icke* ansetts kunna mot kommunalskattelagens regler medföra rätt till kvittning inom förvärvskällan rörelse av hela realisationsvinsten mot rörelsens hela underskott – 63 277 kr – *före* inkomstens fördelning mellan kommunerna. Bolaget hade yrkat (och medgivits) avdrag från rörelseresultatet för avsättning till fond av angivna slag med samma belopp som realisationsvinsten. Bolaget hävdade att det inte varit avsett att lagen skulle tillämpas så strikt efter bokstaven som skett. Bolagets ståndpunkt ogillades alltså. (KR i Shlm 5.2.1974.)

Ej sammanlevande make vägrad avdrag för hemresor och dubbelhyra

Besvär av D. angående inkomsttaxering 1971. – D. hade sedan flera år anställning i Karlskoga, där han förhyrde en mindre lägenhet. Hans familj var bosatt i Stockholm. I sin deklaration uppgav D. att han under större delen av året 1970 icke sammanlevt med sin hustru. Han yrkade avdrag för kostnader för hemresor med 1 968 kr och för dubbelhyra med 2 664 kr. – TN, som taxerade D. som oberoende skattskyldig, vägrade avdragen.

Hos LSR yrkade D. att få avdrag för hemresor och dubbelhyra enligt deklarationen. LSR lämnade besvären utan bifall och yttrade: Makarna D har under beskattningsåret inte sammanlevt och på grund härav taxerats såsom av varandra oberoende skattskyldiga. Vid sådant förhållande kan D:s kostnad för resor för besök hos familjen i Stockholm inte anses utgöra vid taxering

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

avdragsgill kostnad (jfr rättsfallet i RÅ 1967 not Fi 407 ang. A G Marne). – D:s anställning i Karlskoga måste betraktas såsom stadigvarande. Med hänsyn härtill och då inga omständigheter i övrigt visats föreligga, som skulle berättiga D. till yrkat avdrag för dubbelhyra, kan avdrag härför inte medges. – KR: ej ändring. (KR i Sthlm 10.12.1973.)

Avdrag för pensionsförsäkringspremie – beskattningsår

Besvär av Aktiebolaget Å. angående inkomsttaxering 1971. – Bolaget ansågs berättigat till avdrag för premie för pensionsförsäkring åt bolagets verkställande direktör det beskattningsår varunder försäkringsansökan och övriga för försäkringsärendets behandling erforderliga handlingar insänts till försäkringsbolaget, trots att premien betalts och försäkringsbrev utfärdats först efter beskattningsårets utgång. (KR i Sthlm 8.6. 1973; RR: ej prövningstillstånd.)

Anm.: Se Hellner, Försäkringsrätt 2: a uppl. s. 114.

Avdrag för gåvopaket till utlandet inklusive frakt och tull

Besvär av Z angående inkomsttaxering 1972. – I självdeklaration yrkade Z, som ej hade annan inkomst än 22.436 kr av tjänst, att få avdrag för periodiska understöd i form av gåvopaket till släktingar i Lettland med 1.489 kr. – TN medgav avdrag med endast 500 kr, enär värdet av gåvopaketens innehåll inte kunnat fastställas.

LSR yttrade: Av utredningen i målet framgår att av yrkat avdrag för periodiskt understöd 968 kr belöper på värdet av översända paket medan återstoden, 521 kr, utgörs av porto och tullavgifter. Då kostnader för porto och tull inte är att hänföra till periodiskt understöd i skatteförfattningarnas mening, beslutar LSR endast på så sätt bifalla besvären att avdrag för periodiskt understöd medges med 968 kr.

Hos KR vidhöll Z sitt yrkande om avdrag även för frakt- och tullkostnader. – KR fann med hänsyn till föreliggande omständigheter ifrågavarande kostnader vara i sin helhet avdragsgilla och biföll således besvären. (KR i Sthlm 22.1. 1974; en ledamot ville fastställa LSR:s beslut.)

Skattskyldighet i Sverige för tilläggspension på grund av tidigare anställning hos svenska staten – trots utflyttning till Spanien

Besvär av H. angående inkomsttaxering 1970. – H, som var bosatt i Spanien, uppbar under 1969 från statens personalpensionsverk (SPV), förutom personalpension med visst belopp, tilläggspension om 5.776 kr. I sin självdeklaration redovisade H personalpensionen som inkomst men uppgav däremot inte tilläggspensionen till beskattning under åberopande av att tilläggspensionen skulle beskattas endast i Spanien.

KR yttrade: Jämlikt 53 § 1 mom. a) KL föreligger skyldighet för fysisk

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

person, att för tid, under vilken han ej varit här i riket bosatt, erlägga skatt för pension enligt lagen om allmän försäkring eller på grund av anställning eller uppdrag hos svenska staten eller svensk kommun. Jämlikt artikel XVI i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Spanien må pensioner som avser ersättning till tjänsteman hos en avtalsslutande stat, då sådan pension uppbäres i anledning av arbete, som tjänstemannen utfört i tjänst hos samma stat, beskattas i den staten. Av handlingarna i målet framgår att ifrågavarande tilläggspension uppburits i anledning av H:s tidigare tjänst hos svenska staten. Vid angivna förhållanden har tilläggspensionen därför rätteligen upptagits till beskattning här i riket. (KR i Sthlm 1.2. 1974.)

Anm.: Se RÅ 1969 not 1374 samt Skattenytt 1959 s 259 (Sandström), SOU 1962: 59, prop. 1963: 192, Svensk Skattetidning 1963 s 99 (Walberg), 1963 s 500 (Eckersten) och 1966 s 375 (Hagberg).

Fråga om periodiskt understöd avsett annans undervisning eller ej

Besvär av M. angående inkomsttaxering 1970. – I sin deklaration yrkade M. avdrag för periodiskt understöd med 3 600 kr till en broder som efter avlagd civilekonomexamen fortsatt att vara inskriven vid universitetet i Lund. – TN medgav avdraget, varefter TI hos LSR yrkade att avdraget skulle vägras enär brodern bedrev studier.

M. uppgav att fråga icke var om studier i egentlig mening. Brodern som avlagt civilekonomexamen kvarbodde i Lund i avvaktan på arbetsanställning. Brodern kvarstod som inskriven vid universitetet främst för att få behålla sin studentbostad och för att ha kvar vissa arvoderade sysslor inom studentnation. Studierna var närmast att betrakta som terapi och skulle avbrytas så snart brodern fick en anställning. – LSR biföll TI:s yrkande.

Hos KR yrkade M. att få avdraget och anförde: För att undvika vidare missförstånd i ärendet vill jag förtydliga att min broder varit arbetslös lång tid och fortfarande saknar arbete svarande mot hans utbildning. För att underlätta situationen för honom har jag hjälp honom med hans hyra. Detta belopp, som jag betraktar som ett arbetslöshetsunderstöd, anser jag att jag borde få godkänt som avdragsgillt.

KR yttrade: M. har i målet anfört att hans broder efter avlagd civilekonomexamen vid Lunds universitet kvarbott i Lund i avvaktan på att få arbetsanställning. Vad M. härutinnan anfört motsäges icke av handlingarna i målet. – De studier som brodern under denna tid må ha bedrivit kan – oavsett att denne varit inskriven vid universitetet – med hänsyn till upplysta omständigheter icke hänföras till sådan undervisning eller uppfostran som enligt 46 § 2 mom 1) KL föranleder att avdragsrätt för det periodiska understödet icke föreligger. – M. är alltså berättigad till avdrag för det till brodern utgivna understödet med yrkat belopp 3 600 kr. (KR i Sthlm 27.2.1974.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

Aktieägares försäljning av tillgångar som ingått i bolagets lager till utomstående beskattades som inkomst av rörelse

Besvär av S. angående eftertaxering för inkomst 1966. – S. ägde 1955 drygt en fjärdedel av aktiestocken i ett skolmaterielförlagsaktiebolag och från 1957 innehade hon samtliga aktier i bolaget. Detta överlät 1955 till S. originalmålningar, inklusive reproduktionsrätten till vissa planscher. Efter sitt förvärv upplät S. utan ersättning målningarna till bolaget för reproduktion. I samband med att bolaget 1965 till ett utomstående förlag sålde sitt lager av skolmateriel överlät S. nämnda målningar till det utomstående förlaget för 190 000 kr. Beloppet ansågs utgöra intäkt av rörelse för S. (KR i Sthlm 27.2.1974.)

Fåmansbolags förlustavdrag – samma aktieägare?

Besvär av TI angående T. Aktiebolags inkomsttaxering 1971. – I sin deklaration upptog bolaget nettointäkt av rörelse med 112 624 kr men yrkade vid både den statliga och kommunala taxeringen förlustavdrag med samma belopp. Förlusterna hänförde sig till beskattningsåren 1966 och 1967. TN vägrade men LSR medgav förlustavdrag. Häröver klagade TI hos KR.

KR yttrade: Samtliga 800 aktier i bolaget har under den aktuella tiden ägts av Tage och hans son Jan. Vid ingången av år 1966 ägde Tage 90,62 procent av aktierna och Jan 9,38 procent. Vid ingången av år 1967 och vid utgången av år 1970 var motsvarande andelar 87,5 och 12,5 procent respektive 84,38 och 15,62 procent. Avsikten har uppgivits vara att aktierna efter hand skall övertagas av sonen som år 1971 blev verkställande direktör i bolaget. – Genom de begränsade överlåtelser av aktier som skett från fader till son har inte aktieägarnas inbördes inflytande i bolaget i nämnvärd mån påverkats. Med hänsyn härtill får aktieägarna anses ha haft ungefärligen lika stor andel i aktiekapitalet såväl vid ingången av åren 1966 och 1967 som vid utgången av år 1970. Hinder föreligger därför inte för bolaget att vid den nu aktuella taxeringen göra avdrag för förluster som uppkommit under beskattningsåren 1966 och 1967. (KR i Sthlm 1.3.1974.)

Värdeminskning av badbassäng i hotellrörelse

Besvär av C. angående inkomsttaxering 1971. – I sin deklaration tillgodoförde sig C., som bedrev hotellrörelse, avdrag för värdeminskning av en swimmingpool med 20 207 kr. Därvid hänfördes bassängen till inventarierna i rörelsen. – TN hänförde bassängbyggnaden till markanläggning och medgav avdrag för värdeminskning med 5 % av 119 752 kr (75 % av anskaffningsvärdet 159 670 kr).

Hos LSR yrkade C. att swimmingpoolen skulle klassificeras som inventarium ”då dess livstid utan alltför stora och omfattande reparationer och ombyggnader kunde beräknas till 5 à 6 år. Den var ej uppvärmd vintertid och tömd på vatten. Stora risker fanns för frost- och frysskador”. Om an-

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

läggningen skulle hänföras till markanläggning yrkade C. att avskrivning fick ske på fem år.

TI genmälde: "Enligt under hand inhämtade uppgifter ligger poolen i direkt anslutning till övriga byggnader som ingår i hotelldriften. Avståndet mellan dessa och poolen uppges variera mellan 5–15 meter. Poolens storlek anges till 25 × 8 meter. Den är uppförd i gjuten betong. Djupet varierar mellan 2,4–0,9 meter. I direkt anslutning till poolen finns ett maskinrum med reningsverk. Tvisten i ärendet gäller om poolen ur skattemässig synpunkt skall bedömas som ett inventarium eller en markanläggning. Jag finner för min del att anläggningen ifråga bör klassificeras som byggnad. Vid denna utgång av målet kan jag för min del inte finna att klaganden åsatts för hög taxering."

LSR lämnade på de av TI anförda skälen besvären utan bifall.

Hos KR fullföljde C. sin talan. – KR förklarade att ifrågavarande badbassäng, såsom LSR funnit, fick anses utgöra byggnad och lämnade besvären utan bifall. (KR i Sthlm 5.3.1974.)

Anm.: Se RÅ 1936 not 205 och 1967 ref 3. Se även SOU 1968:26 s. 53, prop 1969:100 s 37, 118 samt Helmers och Gustafsson Mark, byggnad, inventarier s 26, 28.

Förmån av hyresbillig bostad beskattades trots att bostaden tillhandahållits av annan än arbetsgivaren

Besvär av D. angående inkomsttaxering 1970. – TI yrkade i besvär hos LSR att D skulle beskattas för värde av förmån av hyresbillig bostad, 3 000 kr, för vilken förmån han ej beskattats av TN. – D. invände bl. a. att han inte kunde beskattas för ifrågavarande förmån, enär han var statsanställd tjänsteman och bostaden tillhandahållits av Stensele kommun.

LSR yttrade såvitt nu är i fråga: LSR finner att D. i sin egenskap av distriktsveterinär i Storumans distrikt av kommunen tillhandahållits en bostad, för vilken utgivits hyra som understigit marknadsmässig sådan. Härigenom har D. på grund av sin tjänst, även om denna icke är hos kommunen, erhållit en förmån som är skattepliktig. LSR finner att den skattepliktiga bostadsförmånen skäligen kan bestämmas till det av TI föreslagna beloppet (7 200–4 200 =) 3 000 kr och bifaller besvären i denna del. – KR: ej ändring. (KR i Sthlm 27.2.1974.)

Mervärdeskatt för upplåtelse av avverkningsrätt – enkelt bolag eller ej?

Besvär av allmänna ombudet angående P.:s taxering för mervärdeskatt. – P. och hans tre syskon ägde vardera en fjärdedel av en jordbruksfastighet, vilken brukades gemensamt av delägarna. I sin deklaration redovisade P. för 1970 en total omsättning i skogsbruk med 31 411 kr och utgående mervärdeskatt med 3 489 kr.

LS fastställde den mervärdeskatt P. hade att erlägga för 1970 till 3 489 kr.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

Som motivering för sitt beslut anförde LS: I anvisningarna till 6 § mervärdeskatteförordningen stadgas att redovisningsskyldighet för delägare i enkelt bolag bestämmes av bolagets hela skattepliktiga omsättning. Den fastighet varom fråga är äges av fyra syskon och brukas gemensamt av dem. Vid angivna förhållanden är ovanämnda bestämmelse tillämplig på verksamheten. Den omständigheten att fastighetsandelarna av vederbörande fastighetstaxeringsnämnd samtaxerats med andra av delägarna ägda fastigheter eller fastighetsdelar kan ej anses böra medföra att fastighetsandelarna skall i redovisningshänseende betraktas som skilda fastigheter. Då hela skogslikviden under år 1970 från gemensamt ägd fastighet överstiger 10 000 kr, föreligger redovisningsskyldighet för däråbelöpande mervärdeskatt.

Hos PN anförde P. besvär över LS:s beslut och anförde: Skogslikviden hade delats lika mellan delägarna. Skogsskiftet var ej delat på marken. Tillstånd till delning kunde inte påräknas eftersom lotterna då skulle bli för små för bedrivande av rationellt skogsbruk. Syskonen hade lagfart på var sin del av skogsskiftet. P. fann det felaktigt att fyra delar skulle sammanföras till en enhet när det gällde mervärdeskatt. Enligt författningen skulle sådan skatt ej erläggas när försäljningssumman understeg 10 000 kr.

LSR yttrade: Enbart det förhållandet att P. och hans syskon tillsammans ägt en fastighet och att de upplåtit en avverkningsrätt till skog på denna fastighet kan icke medföra, att mellan dem föreliggande rättsförhållande är att betrakta såsom enkelt bolag. På grund härav och då vad i övrigt i målet förekommit icke ger stöd för antagande att P. och hans syskon slutit bolag för att förvärva intäkt från den ifrågavarande fastigheten, undanröjer skatterätten det överklagade beslutet.

Hos KR yrkade allmänna ombudet, att LS:s beslut skulle fastställas. – KR: ej ändring. (KR i Sthlm 5.3.1974.)

Anm.: Se Nial, Om handelsbolag och enkla bolag s 41–46, NJA II 1905:4 s 11–12, s 16.

Fråga om skattetillägg kan påföras på yrkande av TI först hos KR

Besvär av Byggnadsaktiebolaget N. angående eftertaxering för 1969. – Bolaget blev av LSR eftertaxerat för 1969 för inkomst på grund av att det vid taxeringsrevision konstaterats att bolaget redovisat lagertillgångar till för lågt värde.

Hos KR yrkade bolaget undanröjande av eftertaxeringen på grund av att bolaget varit berättigat till ytterligare nedskrivning av andra tillgångar (fastigheter och pågående arbeten) än ifrågavarande lager av byggnadsmaterial. I en till KR den 17 aug. 1972 inkommen skrivelse uppgav bolaget att lagret av byggnadsmaterial redovisats som tillgång under rubriken pågående arbeten. – TI anmärkte att bolaget härvid lämnat sådan oriktig uppgift, som borde föranleda skattetillägg, och yrkade hos KR påföring av skattetillägg.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47

KR gjorde ej ändring i skatterättens beslut och yttrade angående frågan om skattetillägg: Enär KR ej är behörig att som första instans pröva fråga om påföring av skattetillägg, tar KR inte upp TI:s yrkande därom till prövning. (KR i Sthlm 6.3.1974; en ledamot anförde annan motivering.)

Skattetillägg: uppenbar misskrivning?

Besvär av S. angående inkomsttaxering. KR yttrade: S. har i sin deklaration som intäkt upptagit preliminär skatt i stället för uppburen bruttolön. I det i deklarationen angivna utrymmet för erlagd preliminär skatt har han inte lämnat någon uppgift. S.:s förfarande kan inte anses utgöra en uppenbar misskrivning i den bemärkelse som avses i 116 b § TF. På grund härav och då även i övrigt förutsättningar för påförande av skattetillägg är uppfyllda samt skäl för befrielse från sådan avgift enligt 116 d § TF icke kan anses föreligga lämnar KR besvären utan bifall. (KR i Sthlm 8.4.1974.)

Eftertaxering av maka efter hemskillnad

Besvär av fru K. angående eftertaxering för inkomst för 1968.

När mannen eftertaxerades för icke deklarerad inkomst under ett visst beskattningsår, ansågs detta kunna föranleda därav betingad eftertaxering (på grund av minskat ortsavdrag) av även hustrun, trots att makarna i april ordinarie taxeringsåret fått hemskillnad. (KR i Sthlm 11.3.1974.)

Anm.: Se RÅ 1956 ref. 24 samt Hermansson m. fl., Taxeringshandbok s 331, 342.

Skattetillägg undanröjt då löneuppgift uteblivit på grund av arbetsgivarens konkurs

Besvär av K. angående skattetillägg. – K. erhöll 1971 lön från Aktiebolaget V. med 10 941 kr. I sin deklaration 1972 upptog han endast 7 845 kr till beskattning och upplyste därvid bl. a. att han på grund av bolagets konkurs ej erhållit någon inkomstuppgift. TN följde deklarationen.

Hos LSR yrkade TI att taxeringarna skulle höjas och att skattetillägg skulle påföras. – LSR biföll besvären och anförde beträffande skattetillägget: Av upplysningarna i målet får anses framgår att K. lämnat sådan oriktig uppgift som enligt 116 a § TF bör medföra skattetillägg. Någon befrielsegrund enligt 116 d § TF har inte visats föreligga.

Hos KR yrkade K. att skattetillägget skulle efterges. – KR biföll besvären och yttrade: K. har i sin deklaration uppgivit att inkomsten från AB V. upptagits enligt egna anteckningar och att han på grund av bolagets konkurs inte erhållit någon inkomstuppgift. Att K. upptagit inkomsten från nämnda bolag till för lågt belopp får med hänsyn till den oriktiga uppgiftens särskilda beskaffenhet anses ursäktligt. KR undanröjer det påförda skattetillägget. (KR i Sthlm 18.3.1974.)

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-27 23:16:47